

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 23Co/100/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211219471  
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lea Stovičková  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2211219471.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ley Stovičkovej a sudkýň JUDr. Ivety Jankovičovej a JUDr. Daši Kontríkovej v právnej veci žalobkyne: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti žalovanému: M. W., nar. X.XX.XXXX, bytom S., O. XXX, zastúpenému: JUDr. Roman Jurík, advokát, so sídlom Bratislava, Račianska 62, o zaplatenie 1.425,11 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 18. októbra 2012 č. k. 9C/27/2012-113, takto

### rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia 1.425,11 eur z titulu zmluvy o úvere č. 5206170163 a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy právneho zastúpenia 334,34 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 458 ods. 1 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 1, 2, 3 a 4 zákona o spotrebiteľských úveroch a čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13 EHS z 15.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a tým, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobkyňa a žalovaný 22.10.2002 uzavreli spotrebiteľskú zmluvu v zmysle Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Vzhľadom na to, že uzavretá zmluva o úvere neobsahovala náležitosti uvedené v § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľskom úvere, nejde o spotrebiteľský úver, ale o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle OZ. Dodatočne po uzatvorení zmluvy o úvere bola žalovanému zaslaná úverová karta, ktorú začal používať a začal z nej čerpať finančné prostriedky na svoje osobné potreby z revolvingového účtu, pričom spolu vyčerpal 5.661,78 eur. Celkom žalovaný uhradil 6.162,24 eur, teda zaplatil o 500 eur viac ako mu žalobkyňa poskytla financie.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedla, že jej nebolo doručené predvolanie na pojednávanie, ktoré sa malo konať 18.10.2012, čím jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Ďalej namietala nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, ktoré je len v rozsahu 9 riadkov na 4. strane, pričom len nejasne konštatuje, že uzavretá zmluva neobsahuje náležitosti uvedené v § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľskom úvere, a preto nejde o spotrebiteľský úver, ale o spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka. Súd neuviedol, na základe čoho posúdil predmetný úver ako bezúročný a bez poplatkov, keďže uvedený § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch platný v čase uzavretia úverovej zmluvy č. 5206170163, t. j. 22.10.2002, nesankcionoval takéto porušenie bezúročnosťou a bezpoplatnosťou. Navyše k týmto nedostatkom sa

žalobkyňa vyjadrovala už vo vyjadrení zo 16.4.2012, s ktorým sa však súd v napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadal. Poukázala tiež na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 9Co/134/2012-43 z 31.8.2012, v ktorom súd vo veci totožnej úverovej zmluvy skonštatoval, že došlo k jej platnému uzatvoreniu, ako aj k dohode o výške úveru a záväzku dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť náklady spojené s úverom.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že žalobkyňa zneužila svoje dominantné postavenie nad spotrebiteľom a porušila právne normy na ochranu spotrebiteľa. Súd správne vyložil § 4 o náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Stačí opomenutie akejkoľvek časti zmluvy a absencia čo i len jedného údaju vedie k sankcii v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Poukázal na neprijateľné zmluvné podmienky v predmetnej zmluve, konkrétne na neprimerane vysoké zmluvné pokuty 0,08% z dlžnej čiastky za každý deň oneskorenia s úhradami splátok dlhším než 7 dní a 8% z čiastky s úhradou ktorej je dlžník v omeškaní. Poukázal tiež na chýbajúci údaj o RPMN. Uviedol, že predmetná zmluva je neplatná pre rozpor s § 879f OZ v spojení s § 52, § 53 a § 54 OZ. Žalobkyňa o účasť na pojednávaní nejavila záujem, keď zasielala súdu ospravedlnenia, preto jej tvrdenie o odňatí možnosti konať pred súdom je vykonštruované. Na základe uvedeného navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. b/, d/ a f/ O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Odvolací súd sa v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, považuje ich za vecne správne a odkazuje na ne. Pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia považuje uviesť ešte nasledovné k odvolacím dôvodom:

Z úverovej zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES č. 5206170163 z 22.10.2002 vyplýva, že žalobkyňa poskytla žalovanému úverový rámec 30.000 Sk, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 1.200 Sk. Z vyjadrenia žalobkyne z 24.9.2012 vyplýva, že žalovaný čerpal úver celkovo vo výške 5.661,78 eur. Nakoľko úver riadne a včas nesplatil žalobkyňa si voči nemu uplatnila svoj nárok v sume 1.425,11 eur na súde, pričom tento mal pozostávať z dlžnej istiny 906,9002 eur, úroku 424,99 eur, poplatku za výber z bankomatu 8,53 eur, poplatku za zahraničný výber z bankomatu 21,24 eur, zmluvnej pokuty 33,93 eur, sankčného úroku 7,17 eur a mesačného poplatku za vedenie účtu 22,35 eur. Žalovaný v konaní preukázal, že žalobkyňa uhradila celkovo 6.604,83 eur.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy (22.10.2002) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 cit. zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania.

Podľa § 3 ods. 2 cit. zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 1 ods. 2 cit. zákona zákon sa nevzťahuje na zmluvy

- a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,
- b) o nájme, ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu,
- c) o poskytnutí úveru bez platby úroku a poplatkov, ktoré zabezpečujú splatenie úveru jednou splátkou,
- d) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzatvorených viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver,
- e) na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov,
- f) o sústavnom poskytovaní služieb, za ktoré spotrebiteľ platí počas ich poskytovania v splátkach.

Podľa § 1 ods. 3 cit. zákona zákon sa ďalej nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

Z porovnania obsahu predmetnej úverovej zmluvy a znenia citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že medzi účastníkmi bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, pretože žalobkyňa ako veriteľ poskytla žalovanému úver (úverový rámec), ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s nákladmi a poplatkami, pričom žalobkyňa konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou a úver mu nebol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania ani podnikania, a zároveň nejde o žiaden z prípadov podľa § 1 ods. 2 a 3 cit. zákona, ktorý by vylučoval aplikáciu uvedeného zákona.

Podľa § 4 ods. 2 cit. zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 4 cit. zákona pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 cit. zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahovala údaje v zmysle § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda údaje o úroku alebo poplatkoch. Na základe uvedeného dospel k záveru, že v zmysle cit. § 4 ods. 5 zákona je takáto zmluva potom bezúročná a bez poplatkov, pretože žiadne úroky ani poplatky nemožno od spotrebiteľa požadovať. Odvolací súd sa so záverom súdu prvého stupňa stotožňuje, pretože v zmysle cit. § 4 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch musela zmluva obsahovať i údaj o úroku a iných poplatkoch, čo v danom prípade nebolo splnené. Takýto nedostatok zmluvy však v dôsledku, že bolo preukázané, že k čerpaniu úveru došlo, v zmysle cit. § 4 ods. 4 nespôsobil jej neplatnosť, ale nastúpili následky podľa § 4 ods. 5 cit. zákona, teda že od spotrebiteľa už nie je možné požadovať žiadne úroky a ani poplatky. Pretože žalovaný v konaní preukázal, že uhradil viac, ako bola suma poskytnutého úveru, nebolo možné návrhu žalobkyne na poskytnutie ďalších plnení, ktoré mali vyplývať zo zmluvy, vyhovieť.

Odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že úverová zmluva neobsahuje okrem úrokov a poplatkov ani údaj o RPMN, ktorého nedostatok je v zmysle cit. § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionovaný bezúročnosťou a bezpoplatnosťou úveru. Na tejto skutočnosti nemení podľa názoru súdu nič to, že žalobkyňa nie je schopná určiť RPMN (ako uviedla vo vyjadrení z 24.9.2012) pretože išlo o revolvingový úver, kde sa menia vstupné údaje na jej výpočet.

Podľa § 3 ods. 6 cit. zákona pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

Žalobkyňa si uvedené povinnosti nespĺnila (RPMN a ani spôsob jej výpočtu nie je v zmluve uvedený), a ak ich podľa jej vyjadrenia nebola schopná splniť, mala ponúknuť spotrebiteľovi taký typ produktu - spotrebiteľského úveru, pri ktorom by bola schopná dodržať svoje povinnosti.

Navyše text úverových podmienok je napísaný pre bežného spotrebiteľa nečitateľne (malé písmo) a komplikovane, čím sa stáva pre spotrebiteľa nezrozumiteľným a navodzuje dojem nedôležitosti. Zo strany dodávateľa teda jednoznačne došlo k zneužitiu dominantného postavenia v neprospech spotrebiteľa, čo je okrem rozporu s princípmi ochrany spotrebiteľa tiež v rozpore s dobrými mravmi. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy predávajúci nesmie žiadnym spôsobom spotrebiteľa diskriminovať ani konať v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedeného vyplýva, že finančné plnenia dojednané a skryté v úverových podmienkach v predmetnej veci nemôžu byť považované ani za platné, a preto ich nebolo možné žalobkyňi priznať i z tohto dôvodu.

K námietke žalobkyne ohľadom odňatia možnosti konať pred súdom odvolací súd uvádza, že z doručky na č. I. 91 spisu má za preukázané, že žalobkyňa bolo 30.8.2012 doručené i predvolanie na pojednávanie na 18.10.2012. Žalobkyňa však ani v odvolacom konaní nepredložila také dôkazy, ktoré by nasvedčovali, že rozhodnutie súdu prvého stupňa nebolo správne, a teda, že by jej prípadná neúčasť na pojednávaní 18.10.2012 mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto by sa v zmysle § 212 ods. 3 O.s.p. na takúto vadu konania neprihliadalo. K námietke žalobkyne ohľadom nedostatočnosti odôvodnenia súdu prvého stupňa odvolací súd uvádza, že hoci je odôvodnenie stručné, vyplýva z neho úvaha súdu, ktorou bol vedený pri hodnotení dôkazov a právnom posúdení veci. Stručnosť odôvodnenia je tiež potrebné zohľadniť v kontexte skutočnosti, ktorá je známa súdu z rozhodovacej činnosti, že žalobkyňa vystupuje v množstve obdobných spotrebiteľských sporov, preto jej je podrobná právna argumentácia súdov známa, rovnako ako aj prípadné nedostatky v úverových zmluvách uzatváraných so spotrebiteľmi z roku 2002, ako je tomu v prejednávanej veci.

Na základe uvedeného odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej potvrdil.

V odvolacom konaní úspešnému žalovanému v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalobkyňa. Keďže v odvolacom konaní vznikli žalovanému iba trovy právneho zastúpenia, ktoré si však v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísliť, preto mu podľa § 151 ods. 2 O.s.p. nebola náhrada trov odvolacieho konania priznaná.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.